

Gyldighed. At foreløbige Love saaledes kunne være af forskjellig Betslaffenhed, er en af Grundene til, at der, som jeg troer, ikke er en saafuldstændig Klarhed tilstede med Hensyn til disse Loves Behandling, som kunde være ønskelig. Smidlertid er der dog enkelte Henseender, i hvilke man, troer jeg, er kommen til afgjørende Resultater. Jeg skal saaledes til Exempel gjøre opmærksom paa, at det vistnok tør antages at være Landsstingets Mening i det Hele, at en foreløbig Lov ikke kan udstrække sin Gyldighed ud over den Rigsdagssession, som begynder, efterat den er udstedt. Hvis den foreløbige Lov ikke ratificeres forinden, maa den med Nødvendighed ophøre at være gyldig, naar den Session er sluttet, som er begyndt efter dens Udstedelse. Med Hensyn til Forholdet mellem dette Udkast og den foreløbige Lov af 10de Mai d. A. troer jeg, at det vil være hensigtsmæssigt, at det bliver underkastet en nyere Drøftelse, og jeg skal derfor tillade mig, naar Tiden dertil kommer, at anbrage paa, at der nedsættes et Udvalg til at undersøge dette Spørgsmaal nyere. Hvad nu selve Indholdet saavel af den foreløbige Lov som af Lovudkastet angaaer, antager jeg ikke, at der kan siges Noget derimod. Det forekommer mig at være i høi Grad ønskeligt, at denne Ræst af Bestyttelse, om jeg saa maa sige, for de indenlandste Matroser bortfalder, saa at jeg ikke troer, at der i den Henseende kan være Noget at indvende. Naar jeg ikke besto mindre agter at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, er det, som sagt, blot af de formelle Grunde, jeg har tilladt mig at udvikle.

Justitsministeren: Det er netop den af den ærede Landsstingsmand, der nylig talte, fremhævede Omstændighed, at det ikke synes endnu at fremtræde med bestemt Klarhed, hvorledes Rigsdagen og navnlig det høitærede Landssting opfatter Forholdet mellem en foreløbig Lov og det Lovudkast, som slutter sig dertil, der har bevæget mig til at vælge den Maade at fremlægge dette Forslag paa, som jeg har valgt. Jeg har nemlig troet, at denne Maade vilde være meest stillet til at fjerne de Vanskeligheder, som kunne fremtræde med Hensyn til de Veie, hvorpaa man kunde slaae ind med Hen-

syn til Afgjørelsen af det formelle Spørgsmaal angaaende Forholdet mellem den foreløbige Lov og Lovgivningen. Det har under de forskjellige Forhandlinger, som den ærede Landsstingsmand (Vjerring) omtalte, piist sig, at Spørgsmaalet er blevet afgjort paa forskjellig Maade. Hvis jeg ikke huster meget feil, som man under den Sag, som blev paapeget af ham, nemlig den i 9de Session foretagne angaaende Sundhedsvedtægterne og Sundhedspolitiet, til at benytte som Udgangspunkt, at en foreløbig Lov, der blev forelagt af Regjeringen, maatte i Reglen betragtes som et Lovudkast. Min næstmæreste Forgjænger i Justitsministeriet erklærede sig enig i denne Opfattelse. Jeg vilde have valgt en anden Fremgangsmaade ved at forelægge denne Sag, hvis jeg ikke i, hvad der tidligere var foregaaet, allerede maatte have seet en saa stærk Anthydning af Rigsdagens Mening, at jeg maatte nære Tvivl om at kunne sætte nogen Mening igjennem i modsat Retning med Hensyn til Opfattelsen af den foreløbige Lovs Væsen. Ibet den ærede Landsstingsmand nu har bragt Forholdet under Omtale, tør jeg dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at det ikke forekommer mig at være aldeles correct at betragte den foreløbige Lov, der forelægges af Regjeringen, som et Lovudkast. Vist er det, at naar Regjeringen i Henhold til Grundlovens § 30 forelægger en foreløbig Lov, saa er det ikke til Efterretning, at den forelægger den, undtagen i eet Tilfælde, det nemlig, hvor Regjeringen allerede selv har ophævet den foreløbige Lov, som den forelægger, thi der følger det af Forholdets egen Natur, at der kun kan være Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen har paadraget sig Ansvar ved at udstede den foreløbige, allerede ud af Virksomhed traadte, Lov. Men hvor Forholdet stiller sig anderledes, hvor der forelægges Rigsdagen en foreløbig Lov, som endnu er i Virksomhed, er det forekommet mig, at man vilde gjøre et Brud paa det, som i sig selv er det Naturlige, naar man vilde sige, at den foreløbige Lov forelægges som et Lovudkast. Det synes mig, at der maatte Mere til at forandre den foreløbige Lovs Charakter end det, at den forelægges af Regjeringen; det forekommer mig, at der maatte Mere til, at den